

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 60/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti žadatele **R. H.**, nar. XY, trvale bytem XY, s elektronickou adresou XY@seznam.cz (dále jen „žadatel“), ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. Zin 60/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 informačního zákona se projednávaná žádost v bodě II. písm. c), e) až h) a v bodě IV. částečně **odmítá**, neboť se jedná o neexistující informaci.

II. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále rovněž v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii poskytovaného rozhodnutí sp. zn. 33 Cdo 2303/2017 nebudou poskytnuty osobní údaje dotčených osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (důraz doplněn):

„Předmět: Cizí prvek CHARTA OSN-Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

Mezinárodní soudní dvůr

Palác míru

Haag

Nizozemsko

v součinnosti

Českou republikou- Ministerstvem spravedlnosti ČR

a utajovanou korporací -

Fašistickou skupinou ČEZ -Vláda ČR-Úřad Vlády ČR- Ministerstvo Financí ČR

a dále v součinnosti s povinnými subjekty

Nejvyšší správní soud ČR v Brně

Nejvyšší soud ČR v Brně

Městský soud v Praze

Krajský soud v Ústí nad Labem

Obvodní soud pro Prahu 4

Okresní soud Louny

Policie ČR

Vrchní státní zastupitelství v Praze

Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem

Okresní státní zastupitelství v Lounech

Úřad pro jadernou bezpečnost ČR

Veřejný ochránce práv Brno

Orgán sociálně právní ochrany dětí- Obecní úřad Žiželice

Orgán sociálně právní ochrany Městský úřad Zatec

Čeradice dne 6.4.2021

Věc: Žádost opomenutých účastníků soudních a správních řízení nezletilých dětí kteří byly i nestíhanou trestnou činností -poškození cizích práv doposud diskriminováni -ignorováni- účinně nechráněni státní mocí ČR pro svobodné smýšlení a prosazování CHARTY OSN , které jsou v kolizi se zákonnými zástupci rodiči R. H. a P. H. pro plné prosazování práv planoucích jim z mezinárodní smlouvy CHARTA OSN, v souladu se zákonem č.1/1993 Sb. Ústava ČR dle ustanovení ČL.10 v návaznosti na mezinárodní smlouvu CHARTA OSN a z ní plynoucího práva na „Účinnou soudní ochranu" v návaznosti na zákon č 106/1999 Sb . O svobodném přístupu k informacím.

Uctivě podáváme výše uvedeným návrh a žádáme o:

I.

Mezinárodní soudní dvůr v součinnosti s výše uvedenými povinnými subjekty aby jako žadatelům o informace a současně opomenutým účastníkům řízení nezletilým dětem A. H., narozené XY a jejím sourozencům J. H. ,nar. XY a Anně M. H., nar. XY ustanovil opatrovníka JUDr. Jiřího Nováka ml. z AK Brož sokol, Novák sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Nové Město, zejména k hájení jejich práv a právem chráněných zájmů ve veřejných procesech u soudů a správních řízeních projednávaných a vedených s jejich rodiči manžely R. H., nar XY a P. H., plynoucí z mezinárodního práva CHARTY OSN, Evropské úmluvy práv dítěte a Smlouvy o fungování Evropské unie ve vztahu k jejich právu na : účast ve všech věcech, kterých se jich týkají, právo na účinný přístup k soudu a práva na účinnou soudní ochranu nejen Mezinárodním soudem v Haagu, který jediný oprávněn k vykladu CHARTY OSN.

II.

Žádáme o poskytnutí informací o poskytnutí účinné soudní ochrany a účinnému přístupu soudu v souladu s Ústavou ČR ,dle ČL 10 v návaznosti na mezinárodní smlouvu CHARTA OSN a z ní plynoucích práv žadatelů ,formou kopií listin a sdělení o uvedení konkrétních věcí, které byly u výše uvedených povinných osob -orgánů státní moci České republiky vůči naší rodině, nebo jednotlivými členy rodiny rozhodovány a konkrétního označení věcí a vydaných listin:

a) Č.j:- číslo jednací

b) Sp.Zn- Spisová značka

c) JID- Alfnumerický kod-Jednoznačný identifikátor listiny zaručující její autenticitu a nezaměnitelnost.

d) Označení konkrétních oprávněných úředních osob oprávněných ve věci rozhodnout.

e) Listin prokazujících vyvěšení na úředních deskách soudů informací o dni a konání veřejného vyhlášení rozsudku jménem republiky za účasti veřejnosti, včetně JID.

f) Protokoly o jednání soudů při veřejných vyhlášení rozsudků, včetně JID.

g) Zvukové záznamy z veřejných jednání soudů, opatřené ochranným prvkem autenticity (neúplné, přerušované, umazávané a jinak pozměňované)

h) Konkrétní evidenční číslo každé konkrétní elektronické pečeti každé oprávněné úřední osoby a soudce pečetící rozsudky soudu a rozhodnutí orgánu státní moci vyznačené na veřejných listinách týkající se rozhodovací činnosti proti členům naší rodiny a současně vyjadřující vůli osoby pečetící veřejné listiny, které mohou být nositeli práv a povinností dle mezinárodního práva eIDAS Nařízení evropského parlamentu a rady (EU) č. 910/2014 (eIDAS) NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (zkráceně eIDAS)

III.

Dále žádáme o poskytnutí informace týkající se účinné soudní ochrany a účinnému přístupu k soudu dle Ústavy ČR, dle ČL. 10 v návaznosti na Mezinárodní smlouvu CHARTA OSN a z ní plynoucího práva na účinnou soudní ochranu **formou kopií vydaných na základě podaných žádostí a odvolání k soudům přímo ze strany nezletilých žadatelů bez ustanovení opatrovníků** (postoupení Věcí Mezinárodnímu soudu v Haagu k výkladu CHARTY OSN, nejen ve věci 13 C 143/2018 vedené u Okresního soudu Louny, věci 12 C 118/2019 a 39 C 195/2019 vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4

IV.

Závěrem žádáme o poskytnutí informace formou údaje o počtu v kolika jednotlivých věcech bylo postoupeno mezinárodnímu soudnímu dvoru V Haagu ve věci umožnění využití práv občanů České republiky na účinnou soudní ochranu plynoucí z CHARTY OSN ode dne Sametové revoluce 17.11.1989.

Označení důkazů:

- Probíhající řízení Okresního soudu Louny ve věci 5 C 57/2015, 60 Si 32/2020, 60 Si 25/2021 a 60 Si 25/2021 neukončené pravomocným rozhodnutím ve věci.

- Probíhající řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci Si 105/2021 neukončené pravomocným rozhodnutím ve věci.

- Probíhající řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci Spr 542/2021 neukončené pravomocným rozhodnutím ve věci.

Probíhající řízení u Nejvyššího soudu v Brně ve věci 33 Cdo 2303/2017, dovolání proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci 8 Co 867/2016-184 neukončené pravomocným rozhodnutím ve věci (rozsudek soudce namísto tříčlenného senátu jménem republiky).

Probíhající řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci 8 Co 36/2021 neukončené pravomocným rozhodnutím ve věci (neveřejné usnesení soudců namísto veřejného vynesení rozsudku ve věci jménem republiky).

Svévole a libovůle postupně se fašizující České justice jednající v rozporu s mezinárodním právem plynoucí z CHARTY OSN a v rozporu s dobrým mravem v období vyhlášeného nouzového stavu v souvislosti s pandemií SARS-COVID 19

POUČENÍ: Česká republika je vázána mezinárodními smlouvami, které mají přednost dle Zák. č. 1/1993 Ústava ČR dle Čl. 10., zejména Smlouvou o přistoupení k EU Konec přechodného období pro veřejnoprávně podepisující V souvislosti s koncem přechodných ustanovení dle § 19 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, v platném znění, končí dne 19. 9. 2018 možnost pro veřejnoprávně podepisující podepisovat

dokumenty "pouze" zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu pro elektronické podpisy. To znamená, že vydaný kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis uložený jinde, než v kvalifikovaném prostředku pro elektronický podpis, například v operačním systému počítače, již nebude dostačující. Od 20. 9. 2018 musí všichni veřejnoprávně podepisující podepisovat dokumenty, kterými se právně jedná, pouze kvalifikovaným elektronickým podpisem, to znamená, že kvalifikovaný certifikát musí být uložený v kvalifikovaném prostředku pro vytváření elektronických podpisů (viz níže) Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických podpisů Jedná se o certifikované zařízení (tokeny, čipové karty), které umožňují ukládat certifikáty (kvalifikované i komerční). Pro využití kvalifikovaného prostředku na vašem zařízení slouží ovládací software, který je nezbytné instalovat. Instalaci naleznete vždy v popisu vybraného kvalifikovaného prostředku. Certifikační autorita PostSignum v současnosti nabízí mnohé varianty kvalifikovaných prostředků pro potřeby každého uživatele. Vyberte si z našeho Seznamu kvalifikovaných prostředků, který spolu s kvalifikovaným certifikátem pro elektronický podpis splňuje požadavky eIDAS pro vytváření kvalifikovaného elektronického podpisu. Upozorňujeme, že kvalifikovaným prostředkem není token iKey4000, který byl dodáván dříve. Kvalifikované prostředky pro vytváření elektronických pečeti Stejně jako u kvalifikovaných prostředků pro vytváření elektronických podpisů se jedná o certifikované zařízení (tokeny, čipové karty nebo HSM), které umožňují ukládat certifikáty. Spolu s kvalifikovaným certifikátem pro elektronickou pečeť slouží pro vytváření kvalifikovaných elektronických pečeti, které mají povinnost veřejnoprávně podepisující vytvářet po skončení přechodného období od 20. 9. 2018. Od 1.8.2018 bude možné využít pro vytváření kvalifikovaných el. pečeti čipovou kartu ProID+Q. Tato možnost je vhodná pro menší subjekty, které vytvářejí el. pečeti ručně. V případě dálkového pečetění např. ve spisových službách a obdobných systémech je vhodné pro vytváření el. pečeti využít zařízení HSM. Evropský seznam kvalifikovaných prostředků pro vytváření el. podpisů a pečeti. Certifikáty Jaké jsou typy certifikátů a k čemu je možné je využít? Kvalifikované certifikáty Kvalifikované certifikáty pro vytváření kvalifikovaných elektronických podpisů Soukromý klíč a certifikát je uložen na kvalifikovaném prostředku. Generování klíče a žádosti se provádí přímo na kvalifikovaný prostředek. Upozorňujeme že certifikát (klíče) musí být na kvalifikovaném prostředku vygenerovaný přímo, nestačí tedy stávající kvalifikovaný certifikát na prostředek pouze naimportovat. Tento certifikát je určen výhradně k podepisování, není možné se tímto certifikátem autentizovat. Certifikáty jsou povinné pro veřejnoprávně podepisující (veřejná správa, obce, společnosti zřízené státem, atd.). Tento typ podpisu je rovnocenný vlastnoručnímu podpisu a je uznáván v rámci celé EU. Kvalifikované certifikáty pro vytváření zaručených elektronických podpisů Soukromý klíč a certifikát nebyl vygenerován na kvalifikovaném prostředku. Certifikáty jsou vhodné pro běžné občany pro komunikaci s veřejnou správou v rámci ČR. Kvalifikované certifikáty pro elektronickou pečeť pro vytváření kvalifikovaných elektronických pečeti Soukromý klíč a certifikát je uložen na kvalifikovaném prostředku. Generování klíče a žádosti se provádí přímo na kvalifikovaný prostředek pro vytváření el. pečeti. Slouží k pečetění elektronických dokumentů (obdoba firemního nebo úředního razítka). Certifikát je vydáván pouze právnickým osobám. Kvalifikované certifikáty pro elektronickou pečeť pro vytváření zaručených elektronických pečeti Soukromý klíč a certifikát nebyl generován na kvalifikovaném prostředku. Slouží k pečetění elektronických dokumentů, které nemají právní povahu a nejsou vytvářeny veřejnoprávně podepisujícími. Certifikát je vydáván pouze právnickým osobám. Komerční certifikáty Na vydávání komerčních certifikátů se nevztahuje nařízení eIDAS. Ceny za vydávané certifikáty jsou k dispozici v ceníku. Kvalifikovaná elektronická časová razítka Dle zákona

č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, v platném znění mají všichni veřejnoprávně podepisující povinnost opatřovat elektronické dokumenty také kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem. Co je to časové razítko a k čemu slouží? Elektronický dokument označený časovým razítkem se propojí s časovým údajem, kdy byl dokument "oražítkován". Zaručuje tak, že data uvedená v dokumentu existovala v daném čase. Nejčastěji je využíváno spolu s elektronickým podpisem nebo při archivaci dokumentů.

Korporativismus

Korporativismus (it. corporativismo, lat. corporatio – sdružení) je od pluralismu odlišná forma reprezentace zájmů, založená na spolupráci jednotlivých společenských vrstev či skupin; též organizace státu na profesním principu. Vyskytuje se zde omezený počet hierarchicky uspořádaných monopolních organizací (korporací), které při vyjednávání se státem při dodržování základní ideje lidské pracovní sounáležitosti zastupují zájmy svých členů a současně se podílejí i na uskutečňování státní politiky. Korporativismus předpokládá omezený počet nekonkurenčních organizací s povinným nebo polopovinným členstvím v nich, členství je profesně organizováno podobně jako u středověkých cechů. Tyto korporace, působící často paralelně s parlamentem, jsou kontrolovány a usměrňovány státem.

Fašismus (italsky fascismo) v užším a původním smyslu označuje italský fašismus, politické hnutí vedené Benitem Mussolinim a vzniklé po 1. světové válce, které ovládalo Itálii v letech 1922 až 1943. Již ve 20. letech 20. století se však označení rozšířilo na příbuzná politická hnutí, strany a státní režimy v jiných zemích, a stalo se tak označením typu politické ideologie. Typickými rysy fašistických ideologií jsou zejména autoritativní a vůdcovský princip, vypjatý nacionalismus, militarismus, sociální darwinismus, kult modernity, mládí a síly jakož i silná ekonomická role státu chápaného korporativisticky, v němž soukromé vlastnictví musí sloužit kolektivnímu prospěchu. (Majetek ve vlastnictví rodiny Volyňských Čechů –žadatelů nabytý Volyňskými Čechy na základě Benešových dekretů za zásluhy při osvobození České republiky od fašismu)

R. H., nar. XY

A. H., nar. XY, trvale bytem XY současně bytem XY, který je i adresou ro doručování

J. H., nar. XY, trvale bytem XY současně bytem XY, který je i adresou pro doručování

A. M. H., nar. XY, trvale bytem XY současně bytem XY, který je i adresou pro doručování“

Úvodem je potřeba konstatovat, že projednávaná žádost obsahovala toliko tři otázky podle informačního zákona, a to konkrétně pod body II. až IV. (viz zvýrazněná část žádosti), zbývající část podání hodnotí povinný subjekt jako úvodní sdělení (úvodní vymezení adresátů, věci a bod I.) a závěrečné sdělení žadatele (uvedení informace o „probíhajících“ řízeních, „poučení“ a definice korporativismu a fašismu, které byly žadatelem převzaté z webu Wikipedie).

Jelikož jediným soudním řízením, vedeným v minulosti u Nejvyššího soudu, na které se vztahuje projednávaná žádost, je řízení sp. zn. 33 Cdo 2303/2017, vztáhl povinný subjekt žadatelem požadované informace pouze k tomuto soudnímu řízení.

K výroku I. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně

o odmítnutí části žádosti“. Podle § 2 odst. 4 informačního zákona: „Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací“.

Žadatele je třeba informovat, že být je povinný subjekt toho názoru, že v minulosti nebyla žádná věc z Nejvyššího soudu postoupena Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu (dále jen „MSD“), nemůže však tuto informaci autoritativně poskytnout, jelikož takovou evidenci Nejvyšší soud nevede a vzhledem k povaze činnosti nemá ani důvod tuto skutečnost sledovat, jelikož to není bezpodmínečně nutné pro řádný výkon zákonem svěřených pravomocí. Povinný subjekt je tedy toho názoru, že žadatelem definovaná situace (postoupení věci na MSD) nenastala, nicméně z pohledu Nejvyššího soudu se jedná o neexistující informaci, jejíž poskytnutí musí být odmítnuto v souladu s informačním zákonem. Povinný subjekt je názoru, že informační povinnost je nutné plnit poskytováním „úplných“ informací, v případě projednávané žádosti tedy nelze závazně poskytnout informaci typu „nejspíše ne“.

Uvedený závěr nicméně podporuje i vymezení pravomocí MSD, k němuž „se svými kauzami mohou předstoupit pouze státy, nikoliv jednotlivci“, viz následující odkaz:

<https://www.osn.cz/osn/organizacni-struktura/6-zakladnich-organu-osn/mezinarodni-soudni-dvur/>

Rovněž v případě dalších informací, požadovaných projednávanou žádostí v bodě II. pod písmeny c), e) až h), se jedná z pohledu povinného subjektu o neexistující informace. Dílem na základě skutečnosti, že žadatelem identifikované dokumenty k řízení evidovanému pod sp. zn. 33 Cdo 2303/2017 neexistují, nebyl důvod je vytvořit („*listina prokazujících vyvěšení na úředních deskách soudů informací o dni a konání veřejného vyhlášení rozsudku, protokoly o jednání soudů při veřejných vyhlášení, zvukové záznamy z veřejných jednání soudů*“), dílem na základě skutečnosti, že žadatelem požadovaný způsob ověření dokumentů se na Nejvyšším soudu nepoužívá. V případě rozhodnutí pod sp. zn. 33 Cdo 2303/2017 se jedná o usnesení, které nebylo vyhlášováno na úřední desce Nejvyššího soudu.

Nejvyšší soud vytváří listinné spisy a, i když vyhotovuje svoje dokumenty v elektronické podobě, po vytištění jsou tyto dokumenty vlastnoručně podepsány řešitelem (soudcem) a založeny do příslušného listinného spisu. Dokumenty Nejvyššího soudu se tudíž až na výjimky neopatřují elektronickými podpisy ani elektronickými pečeti. Elektronické podpisy se používají převážně v souvislosti s doručováním dokumentů Nejvyššího soudu, a to jen tehdy má-li adresát datovou schránku. V tomto případě administrativní pracovnice Nejvyššího soudu opatří odesílající datovou zprávu svým (pracovním) osobním elektronickým podpisem. Žádný právní předpis soudům neukládá povinnost používat elektronické podpisy nebo elektronické pečeti při podepisování vlastních dokumentů (rozhodnutí). Administrativní činnosti se řídí na Nejvyšším soudu kancelářským a spisovým řádem Nejvyššího soudu (dále jen „KSŘ“), jehož součástí je i podpisový řád (viz § 195 násl. KSŘ). Autenticitu a nezaměnitelnost vlastních dokumentů, tj. dokumentů vytvořených Nejvyšším soudem v rámci soudního řízení, zajišťuje vlastnoruční podpis toho, kdo tento dokument vydal.

Ve vymezených případech se tedy jedná o žádost směřující k poskytnutí neexistující informace, která je vyjmuta z informační povinnosti povinných subjektů, a to konkrétně podle ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona. V případě žádostí o neexistující (povinným

subjektem neevidovanou) informaci logicky není ani splněna jedna z náležitostí „informace“, kterou příslušný § 3 odst. 3 informačního zákona definuje jako „*jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči...*“. Viz dále také následující komentářový závěr: „*Ustanovení § 2 odst. 4 informačního zákona je úzce spjato s definicí informace v § 3 odst. 3 informačního zákona, tj. že jde o obsah zaznamenaný na nějakém nosiči, neboli s principem, že povinnost poskytovat informace míří do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo podle názoru žadatele nastat měly či mohly).*“ (viz JELÍNKOVÁ, J., TUHÁČEK, M.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017, 284 s., str. 24*).

Dále je též příhodný následující komentářový závěr (podtržení doplněno): „*Ve všech těchto případech tedy nastává specifická situace, v níž žadatel požaduje určitou informaci, která se sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu /.../, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se výslovně nebo implicitně domáhá jejího vytvoření /.../. Požadavek žadatele ve smyslu § 2 odst. 4 tedy z velké části směřuje do budoucnosti a z jistého hlediska se tak dostává mimo režim Svlnf, neboť „neexistující informace“ nesplňuje jeden z pojmových znaků informace, /.../ komentované ustanovení je tedy chápáno jako specifický důvod pro odmítnutí žádosti o informace. (FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. *Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 62 - 63*).*

Povinný subjekt tedy částí požadovaných informací nedisponuje a ani z žádného právního předpisu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vést informace v podobě, která byla v dané části projednávané žádosti specifikována. Z těchto důvodů, a rovněž v návaznosti na argumentaci uvedenou výše, vymezenou část žádosti povinný subjekt vyhodnotil jako požadavek na poskytnutí neexistující informace ve smyslu § 2 odst. 4 informačního zákona a žádost v této části odmítl.

K výroku II. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování osobních údajů věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů: „*Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:*

- a) *povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) *úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.*“

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (u v žádosti požadovaného rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona.

Povinný subjekt současně v řízení podle informačního zákona, což je správní řízení, které se mnohdy odehrává také v méně formálním režimu, nemůže přihlížet ke skutečnosti, že žadatel byl účastníkem daného řízení. Povinný subjekt může poskytnout požadované rozhodnutí pouze v takové podobě, v níž by ho poskytl i jakékoli jiné, na daném řízení nijak nezúčastněné, osobě.

Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob (obecně dotčených osob), podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má současně za to, že částečným odmítnutím projednávané žádosti nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem II. předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu osobních údajů účastníků a třetích osob, v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje pouze pseudonymizovanou kopii požadovaného rozhodnutí.

Povinný subjekt současně vysvětluje, že rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti nezasílá na v žádosti uvedenou elektronickou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti (v případě přímého poskytnutí požadovaných informací nebo odkazem na již zveřejněné informace), nýbrž prostřednictvím poštovních služeb. Podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevylučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu musí povinný subjekt doručit rozhodnutí do vlastních rukou, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Uvedená elektronická adresa je zpravidla vyhovující v případě poskytnutí informace, kdy informační zákon klade na povinný subjekt v doručovací fázi méně formálních povinností, avšak nemůže bez jistých pochybností obstát při postupu, který vychází z § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou elektronickou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze tak dospěl povinný subjekt k názoru, že uvedenou elektronickou adresu nemůže pro nesoulad

s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, která byla uvedena v textu projednávané žádosti.

Poučení: Proti vydanému rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části projednávané žádosti je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informací částečně odmítnuto výroky I. a II. předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení a přílohy.

Pro zasazení projednávané žádosti do kontextu si povinný subjekt dovoluje uvést následující (zvýraznění doplněno):

Na elektronické úřední desce na webových stránkách Nejvyššího soudu a úřední desce v budově soudu Nejvyšší soud od 1. 2. 2019 vyhláší rozsudky vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení po dobu 15 dnů. K vyhlášení prostřednictvím elektronické úřední desky a úřední desky v budově soudu (dále jen „EÚD“ a „ÚD“) dochází v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

EÚD **neslouží k zveřejňování** (či uveřejňování) rozhodnutí (rozsudků, případě usnesení, pokud o vyhlášení usnesení rozhodne předseda senátu), **ale pouze k vyhlášení** rozhodnutí (povinně rozsudků, popř. na pokyn předsedy senátu i vybraných usnesení). Zkrácené verze vyhlášených rozhodnutí jsou na EÚD a ÚD vyvěšeny jen po dobu 15 dnů, poté jsou staženy. Mj. se tak děje proto, že obsahují osobní údaje účastníků řízení a v některých případech také dalších osob. Výklad rozdílných pojmů „vyhlášení“ a „zveřejňování“ považuje za důležitý rovněž Ústavní soud, což konkrétně vysvětluje ve svém plenárním nálezu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. Pl. ÚS 38/18, body 34 až 36, viz následující citace z uvedeného nálezu (důraz doplněn):

*„K tomu je nicméně potřeba uvést, že věta druhá čl. 96 odst. 2 Ústavy výslovně vyžaduje veřejné vyhlášení rozsudku, nikoli toliko jeho zveřejnění. Vyhlášení soudního rozhodnutí mělo a má svůj specifický význam a tradičně s ním byly a jsou spojeny určité právní důsledky (ve vztahu k napadenému rozsudku viz § 49 odst. 10 soudního řádu správního; srov. i nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2551/16 ze dne 27. 3. 2018). **Tento pojem tak nelze zaměňovat se zveřejněním rozsudku...***

Citovaný nález je veřejně dostupný z následujícího odkazu:

[https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezky/2019/Pl. US 38_18_na_web.pdf](https://www.usoud.cz/fileadmin/user_upload/Tiskova_mluvci/Publikovane_nalezky/2019/Pl._US_38_18_na_web.pdf).

K dané problematice Nejvyšší soud vydal před časem také tiskovou zprávu, kterou lze dohledat zde:

https://nsoud.cz/Judikatura/ns_web.nsf/web/Proverejnostamedia~TiskovezpravyNejvyssihosoudu~Nejvyssi_soud_upozornuje_na_ochranu_osobnich_udaju_obsazenych_ve_vyhlasovanych_rozhodnutich_na_jeho_uredni_desce~?openDocument&lng=CZ%22

§ 241a

(1) Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu **spočívá na nesprávném právním posouzení věci**. /.../

(3) Důvod dovolání se vymezí tak, že dovolatel uvede právní posouzení věci, které pokládá za nesprávné, a že vyloží, v čem spočívá nesprávnost tohoto právního posouzení. /.../

§ 243a (písemný charakter dovolacího řízení – pozn. povinného subjektu)

(1) Dovolací soud **rozhodne o dovolání zpravidla bez jednání**. Považuje-li to za potřebné, nařídí k projednání dovolání jednání. /.../

§ 243f

(1) Pro rozhodnutí dovolacího soudu je rozhodující stav v době vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu.

(5) Rozsudek se vyhláší ústně, proběhlo-li ve věci jednání a při vyhlášení je přítomen alespoň jeden účastník nebo osoba zúčastněná na řízení anebo veřejnost. **Jsou-li při vyhlášení rozsudku přítomny pouze soudní osoby, rozsudek se vyhlásí vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění na úřední desce v budově soudu a na elektronické úřední desce (dále jen „úřední deska soudu“) po dobu patnácti dnů. Předseda senátu může rozhodnout, že tímto způsobem se uveřejní i nosné důvody rozsudku.**

(6) Předseda senátu může rozhodnout též o uveřejnění jiného rozhodnutí Nejvyššího soudu na úřední desce soudu způsobem uvedeným v odstavci 5.

Dovolání jako mimořádný opravný prostředek míří na zkoumání správnosti právních otázek, u nichž lze provést dovolací přezkum na základě spisového materiálu, proto zákonodárce předpokládal, že veřejné jednání u Nejvyššího soudu bude naprostou výjimkou v situaci, kdy specifika daného případu takový přístup vyžadují, respektive se to vzhledem ke konkrétním okolnostem jeví jako vhodné. Dovolací senát má vždy při rozhodování o podaném dovolání k dispozici jak předmětný procesní spis, tak i vyjádření jednotlivých účastníků dovolacího řízení. Pro rozhodnutí dovolacího soudu jsou tak k dispozici dostatečné podklady.

Ve zbývající části projednávané žádosti v návaznosti na předchozí úvodní sdělení pak povinný subjekt poskytuje následující informace:

Usnesení ze dne 30. srpna 2017 bylo vydáno s č. j. 33 Cdo 2303/2017-295, k jeho vydání byl oprávněný předseda tříčlenného senátu JUDr. Václav Duda. Uvedené rozhodnutí zasílá povinný subjekt žadateli v pseudonymizované podobě v příloze.

K bodu III. žádosti povinný subjekt uvádí, že neeviduje žádné řízení „na základě podaných žádostí a odvolání k soudům přímo ze strany nezletilých žadatelů“.

Závěrem považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že zákonným označením Nejvyššího soudu je od 1. 4. 2002 podle § 10 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, „Nejvyšší soud“, tedy nikoli např. „Nejvyšší soud České republiky“, „Nejvyšší soud ČR“ či „Nejvyšší soud v Brně“ nebo „Nejvyšší soud Brno“.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, lze podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace, a to k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

V Brně dne 19. 4. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček,
vedoucí oddělení styku s veřejností Nejvyššího soudu,
pověřený poskytováním informací podle informačního zákona